

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ 04-08

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 05-08

† Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σπύχους ς'
καὶ ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ' ἔ τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος γ'.

ᾠχος ᾠγτος

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
^Γ ^Π ^Β
σον μου ⁶ ^λ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^π ⁹ Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ⁶ ^λ
προ σχεστη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
Κυ ρι ε ⁶ ^λ

^Β
⁶ ^λ **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶ ^λ ε παρ
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσον μου Κυ ρι ε

6
λ

^Γ₆^B του Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶_λ

^B₆λ Μη εκ κλι νησ την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶_λ

⁶_λ Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκλεκ των αυ των ⁶_λ

^B₆λ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ⁶λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ

μη λι πα να τω τη ν κε φα λην μου ⁶λ

⁶λ ^B Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

⁶λ ^B ἄ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη ⁶λ

⁶λ ^B Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθα λμοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δ μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶λ

^M ^B
⁶λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μον ας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θη ν ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου **Δ** την θλιψινμου ε νω πιον αυτου

απαγγε λω **6 λ**

^B **6 λ** **Ε**ν τω εκ λειπει ειν εξ ε μου το πνευ

μαμου και συ εγνωστας τριβουςμου **6 λ**

^B **6 λ** **Ε**ν ο δω ταυτη **Δ** η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι **6 λ**

^B **6 λ** **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πε βλε πον **Δ** και ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με **6 λ**

^B **6 λ** **Α** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν **Δ** ο εκ ζη των την ψυχην μου

^B
⁶λ̣ **Ε** κε κραζα προς σε Κυ υ ρι ε ει

^Δ
πα ^Δ Συ ει η ελπισ μου με ρι ις μου η

εν γη ζωντων ⁶λ̣

^B
⁶λ̣ Προσχεσ προς την δε η σιν μου ^Δ ο ο

τι ε ταπεινω θησφοδρα ⁶λ̣

^B
⁶λ̣ Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων ^Δ

^Δ
με ^Δ ο τι ε κραται ω θησαν υπερ ε με ⁶λ̣

^B
⁶λ̣ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου ^Δ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

νο μα τισου ⁶λ̣

^B
⁶λ̣ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶λ

^M ^B
⁶λ Εκ βα θε ων ε κεκρα ζα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ⁶λ

^Δ ^B
⁶λ Φε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Στιχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ'.

ᾠχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

ἄ
6
λ
Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε 6
λ τις υ ποστησε
ται ἄ
6
λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
στιν 6
λ

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκει ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψώμεθα.

ἄ
6
λ
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε 6
λ υ πε μει νεν

η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλπι
σεν η ψυχη ημου επι τον Κυριον

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς
ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς
θεϊαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ
πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ,
μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης
ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἤξιώθησαν Ἀποστόλων
οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ.

Ἄποφυλακης πρωιας μεχρι νυ
κτος αποφυλακης πρωιας ελπι
σα τω Ισραηλ επι τον Κυριον

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες
ἀλλοίωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὖριον, καλῶς
εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ
ἀγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν
ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ
τὸν ἥλιον, καὶ τὸ τρισσὸν ἀυγαζόμενοι, φῶς ἐν
τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

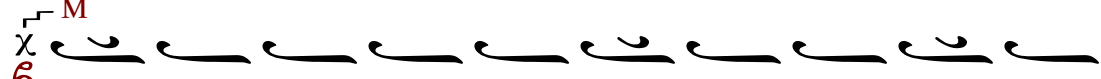

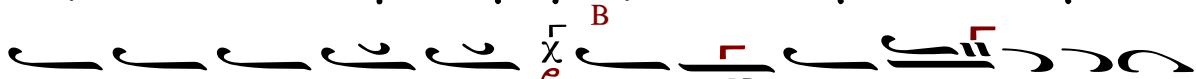

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

^M
⁶λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος ⁶λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶λ
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^Γ
^B ⁶λ
εκ πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶λ

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῆ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

^Γ^M
⁶λ ⁶λ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
^B ^Γ
⁶λ ⁶λ ε ρνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
λα οι ⁶λ

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε·
τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος,
πρὸς συμπλοκὴν ἐξελλήλυθας, ἐχθροῦ
πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν,
ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον,
εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου
καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰὲ βασιλεύοντος.

^χ⁶^λ ^M
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ⁶^λ και η α λη θει

α του Κυ ρι ου ^χ⁶^λ με ε νει εις τον αι

ω ω ω να ⁶^λ

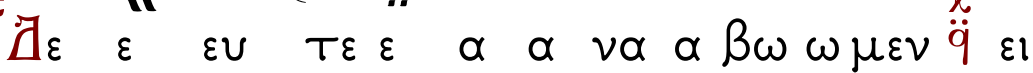

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον
ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας, καὶ
νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ
πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ
θεούμενος κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν
σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

^π
^χ ^χ
^π ^π
Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

 ^π
και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι ^π

^π
^π ^π
^π ^π
Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω

 ^π
νας των αι ω ω ω νων α α α μην ^π

 ^π
^π ^π
^π ^π
Δε ε ευ τε ε α α να α βω ω μεν ^π εις

 ^π
το ο ο ο ρο ος Κυ ρι ι ι ι ου ^π και

 ^π
εις τον οι οι οικον του ου Θε ε ου ου ου

 ^π
ου ου η η η η μων ^π και θε α σω με θα

 ^π
την δο ο ο ζαν της με τα μορ φω σε ε ως

 ^π
α αυ του ^π δο ο ο ζα αν ως μο νο γε νου

 ^π
ου ους πα α α ρα α Πα α τρος ^π φω τι

προσλα α α α βω με εν φως και με ταρσι
 οι γε νο με νοι οι τω Πνευ ε ευ μα α α α
 τι Τρι α δα ο μο ου ου ου ου σι ι ι
 ον υ μνη σω με εν ει εις τους αι ω ω
 ω να α α α α α α α α ας

π
9

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ἑσπέρας Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ Ἑσπέρας

Ἦχος Βαρύς ςη

ἦ ὀ Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει $\overset{\Delta}{\Delta}$ το ε

λε ο ος σου προ φθ α σει με $\overset{\Delta}{\Delta}$ (Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ἦ ὀ Θε ος αν τι λη η πτωρ

μου ει ει $\overset{\Delta}{\Delta}$ το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε

$\overset{\Delta}{\Delta}$ ε ἦ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, Σπυχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀφόμενοι τὴν θεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Κῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

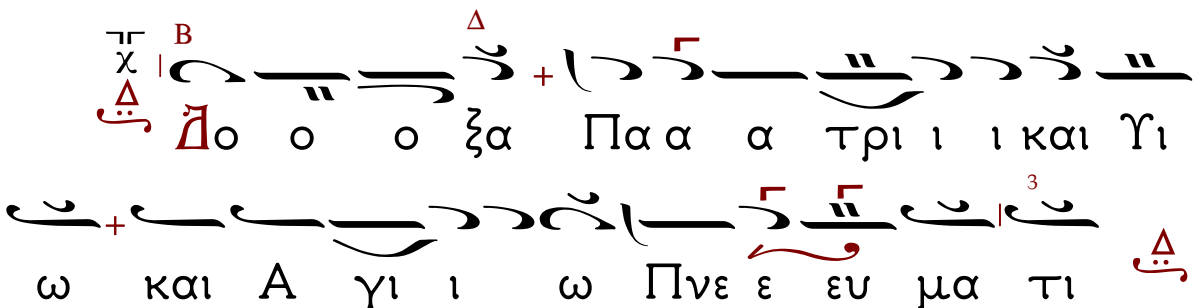
Στίχ. **Θ**αβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων; ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, **Θ**αβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος β'.

ᾠχος Δι̅

Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

^M ^B ^M ^Δ
^Δ και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην ^Δ

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν
 δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς
 Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος,
 καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς
 ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν
 ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

^M ^Δ
^Δ Ο εν τω ορει τω Θαβωρ με τα μορ
 φω θεις εν δο ξη η Χρι στε ε ε ε ο ο
 Θε ε ε ος ^Δ και υ πο δει ζας τοις μα θη η
 ται αι αις σου την δο ξαν της ση ης Θε ο
 ο ο ο τη η η η τος ^Δ κα ταυ γα σον και
 η η μας τω φω τι της ση η ης ε πι γνω ω

ω σε ε ε ε ως και ο δηγηησον εν
τη τρι ι βω ω ω ω ε ε εν το λω ων
σου ως μονος α γα θο ος και φι ι λα α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἰὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ᾠχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\overline{\text{ϩ}}$ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

$\overline{\text{χ}}$ $\overline{\text{B}}$
 $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ Ἡ Θεοτοκῆ κτενώσῃ προσ
δραμῶμεν $\overline{\text{6}}$ αμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
προσπεσώμεν ἐν μετάνοια $\overline{\text{6}}$ κραζόντες
ἐκ βάθους ψυχῆς $\overline{\text{Δ}}$ Δεσποῖνα βοήθησον
 $\overline{\text{+}}$ ἐφημὶν σπλαγχνισθεῖσα $\overline{\text{Δ}}$ σπεύσον ἀ
πολύμεθα $\overline{\text{Δ}}$ ὑποπλήθους πταισμάτων $\overline{\text{6}}$
μη ἀποστρέψῃς σουσ δούλους κενούς $\overline{\text{Δ}}$ σε
γὰρ καὶ μονη ἐλπίδα κκτημεθα $\overline{\text{6}}$
Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
Ⲁ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

χ̄
των αι ω νων α μην Ⲅ

Ⲅ Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ζι οι Ⲅ ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα Ⲁ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων Ⲁ τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους Ⲅ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου Ⲁ

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων δει νω ω ω ν Ⲁ

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἄρματηλάτην Φαραῶν.

ᾠχος πλὴ Νη — Γα

Ἐπε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
των λυπηρων επαγωγαι χειμαζουσι
την ταπεινην μου ψυχην και συμφορων
νεφητην εμην καλυπτουσι καρδιαν
Θεο νυμφευτε αλλη φως τε το κυριον ατο
θειον και προαιωνιον λαμψον μοι το
φωσ το χαρμοσυνον
Ἐπε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Εξ α με τρη των α ναγ κων και θλιψε

ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμφο

ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να κρα ντε τη

κρα ται α δυ να μει σου α νυ μνω με γα

λυ νω την α μετρον σου συμ πα θει αν και την

εις ε με σου παρακλησιν

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ

γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο^N ψυχως εδραμον^Γ και γο
νυ κλινω Δεσποινα^Δ και θρηνω και στεναζω
μημε παριδης τον αθλιον^Γ των χριστι
ων καταφυγιον^Γ
^Γ και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων^Γ αμην^N
^Γ Ουσιωπησω του βοαντρανωτα
τατα μεγαλειαιατασα^Γ ειμη γαρ συ
κορη παν τοτε προιστασο^N υπερ ε
μου πρεσβευουσα^Δ τω Υιω και Θεω σου
τις εκ του σου του μεκλυδωνος^Γ και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραγιαθεο το κωσωω

σονη μας

Απορησας εκ παντων οδυνη ρως κρα

ζωσοι προφθασον φερμη προστασια

καισην βοηθειανδοςμοιτωδουλωσου τω

ταπεινω και αθλιω τωτηνησην αντι

ληψιν επιζητουουντι φερμωσ

Υπεραγιαθεο το κωσωωσον

η μας

^{Μ Γ}
 ρ Θ αυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δεσποινα ρ τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη
^{Ν Π}
^{χ λ} και τα ε λε η σου ο θεν δο ζα ζω σε ρ και
^Γ
 α νυ μνω και γε ραι ρω ρ την πολλην και α
^Γ
 μετρον κη δε μο νι ι α αν σου ρ
^Γ
 ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ρ
^{Μ Γ Π Ν}
 ρ Κα ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων
 Δεσποινα ρ και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα πον τι ζου σιν ρ αλ λα προ φθα σα
^{Ν Π}
^Δ ρ χει ρα μοι δος βο η θει ας ρ η θερ μη

αν ^Nτι ληψις ^Δ και ^Γπροστασι ^Για α μου ^Δ

^Γκαι ^Δνυν και ^Γαι και ^Γεις ^Γτους ^Γαι ^Γω ^Γνας

των ^Γαι ^Γωνων ^Δα μην ^Δ

^ΓΑ ^Μλη θη ^ΓΘε ^Γο ^Γτο ^Γκο ^Γνο ^Γμο ^Γλο ^Γγω ^ΓΔε

σποι ^Γνα ^Δσε ^Γτην ^Γτου ^Γθα ^Γνα ^Γτου ^Γτο ^Γκρα ^Γτος

ε ^Γζα ^Γφα ^Γνι ^Γσα ^Γσαν ^Δως ^Γγα ^Γρ ^Γφυ ^Γσι ^Γζω ^Γος ^Γεκ

των ^Γδε ^Γσμων ^Γτων ^Γτου ^ΓΑ ^Γδου ^Δπρος ^Γζω ^Γην ^Γα

νη ^Γγα ^Γγες ^Γεις ^Γγη ^Γν ^Γμε ^Γρευ ^Γσαν ^Δτα ^Δ

^ΓΔ ^Για ^Γα ^Γα ^Γα ^Γσω ^Γω ^Γω ^Γσον ^Χα ^Γπο ^Γκιν

δυ ^Γνων ^Γτους ^Γδου ^Γλους ^Γσου ^ΓΘε ^Γο ^Γτο ^Γο ^Δκε ^Δο

τι ^Γπαν ^Γτες ^Γμε ^Γτα ^ΓΘε ^Γον ^Γεις ^Γσε ^Γκα ^Γτα ^Γφε ^Γυ ^Γγο ^Γμε ^Δν ^Δ

^Γ
 ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν^Γ
^N ^Γ
^Γ ^Γ ^χ ^N
 πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ^Δ ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν^ν
^Γ
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
^Γ
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ Δι

Πρεσβει α θερ μη και τειχος α προ
σμαχη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
ως προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

ᾠχος λπδ Γα

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη

ψιν^Γ που προ σφυ γω^{χλ} που δε και σω θη σο

μαιτινα θερ μην ε ζω βο η θον^Π θλι ψε σι

του βι ι ου^π και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος^Γ

εις σε μο νην ελ πι ζω^Π και θαρ ρω και καυ

χω μαι^{χλ} και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον

με^Γ

^Γ
^Γ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^Μ ^Ν ^Γ
^Γ **Τ**ον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
 ους σου ^Γ τον πλου σι αις ^Χ ^Λ δω ρε αις δρο σι
 σαν τα την πα να ^Π θλι ι αν και τα πει νην ^Γ πα
 να γνε ^Ν ψυ χη ην μου ^Π ^Π των συμ φο ρων και των
 θλι ψε ων ^Γ ^Π ^Γ **Κ**α μι νω φλο γι σθει σαν ^Γ **Μ**ε γα
 λυ νω κη ρυτ τω ^Χ ^Λ και προσ τρε χω τη σκε πη
 σου σω σον με ^Γ ^Γ
^Γ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ

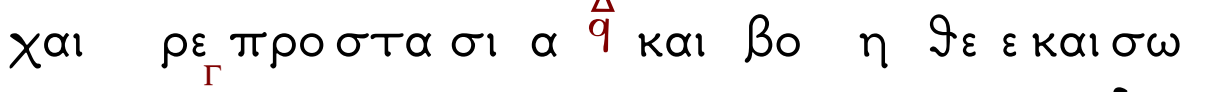

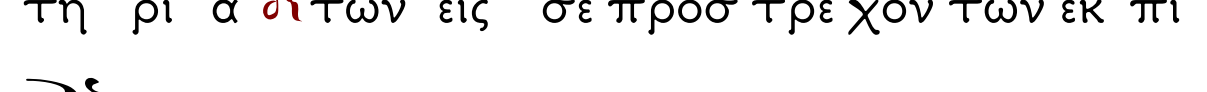

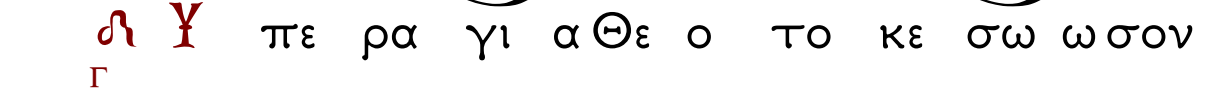

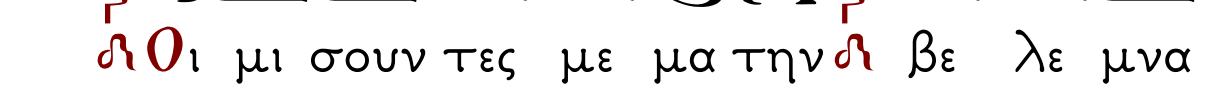

Γ Ν
Γ Γ
Δε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
Γ Γ
λον Δ μο νην φε ρω χ λ τει χος α προ σμα χη
Π Γ Π
τον κατα φυ γην σκε πην κρα ται αν Δ ο πλον
Ν
σω τη ρι ι ας π η μη με πα ρι δης τον α σω
Γ Π Γ
τον Δ ελ πις α πη λ πι σμε νων Δ α σθε νων
χ λ
συμ μα χι α λ θλι βο με νων χα ρα και αν τι
Γ Δ
λη ψις Δ
Ν Γ
Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
Γ
των αι ω νων α μην Δ
Γ Ν
Δ Πως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
Γ Γ
μαι Δ τους α με τρους χ λ οι κτιρ μους ω Δε

σποι να τους την ε μην παν το τε ψυ χην ^Γ δει
 νως πυ ^Γρου με ε νην ^Πως υ δωρ ^Γπε ρι δρο
 σι σαν τας ^Γ αλλ ω της σης προ νοι ας ^Γ και της
 ευ ερ γε σι ας ^Χ ης α φθ ο νως αυ τος πα
 ρα πη λου σα ^Γ

Ὡδὴ ε'.

Ἴνα πὲ με ἀπόσω.

^Γ ^Ν
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 η μας ^Γ ^Μ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 παρ θε νε χαι ρε Θε ο νυμ φε ^Γ χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον ^Γ

^Π ^N
 χαι ρε προ στα σι α ^Δ και βο η θε ε και σω
^Γ ^Γ
 τη ρι α ^Δ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
^Γ ^Δ
 στεως ^Γ
^Γ ^N
^Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ ^Δ
 η μας ^Γ
^Γ ^Γ
^Δ Ο ι μι σου ν τες με μα την ^Δ βε λε μνα
^Γ ^Γ
 και ζι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν ^Δ και ε
^Γ ^Γ
 πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
^Π ^N
^Δ μου ^Δ και κα τα βι βασαι ^Δ προς γην Α γνη
^Γ ^Π ^Γ
 η ε πι ζη του σιν ^Δ αλλ εκ του των προ
^Γ ^Δ
 φθασα σα σω σον με ^Δ

Γ Ν
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευματι
Μ Γ
Απο πασης αναγκης θλιψε ως και
νοσου και βλαβης μελυτρωσαι και τη ση δυ
ναμει εν τη σκεπη σου φυλαζον ατρωτον
Π Ν Δ
εκ παντος κινδυνου και εξ εχθρων των
πο λεμωντων και μισουντων με Κορη πα
νυμνητε
Ν Γ Ν
και νυν και αι και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Μ Γ
Τισοι δωρον προσα ζω της ευ χα

ρι στιας ανθων περα πη λαι σα ριτων σων δω
 ρη μα των και της σης α με τρη του χρη στο
 τητος ριτοι γα ρουν δο ζα ζω υ μνο λο γω
 ω και με γα λυνω ρι σου την α μετρον προς με
 συμ παθει αν ρι

Ὠδὴς'.
 Τὴν δέησιν.

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη^χ αλλ η^λ γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον^ρ α^Δ πε λα σον ταυ τα μα κραν^Ν τη^Γ εμ πνευ
 σει της^Γ θει^Ν ας πρε σβει^ρ ας σου^Δ
 η^Γ μα^ρς Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η^Γ μα^ρς
 Η^Γ α^Ν ρα α^Γ α κλη η σιν^χ εν ταις θλι ψε σιν^λ
 οι^Γ οι^Δ δα^Ν και των νο σων^Π ι α τρο ον
 σε γι νω σκω^Ν και παν τε λη συν τρι μ μον
 του θα να του^χ και πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον^ρ και παν των των εν συμ φο ραις^Δ
 τα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν^ρ

Γ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Ν Χ Γ Γ Χ
Ου κρυ υ υπτωω σου τον βυ θρον του ε

λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θ αυ

μα των και την πη γην την α ε να ον

ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε

σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

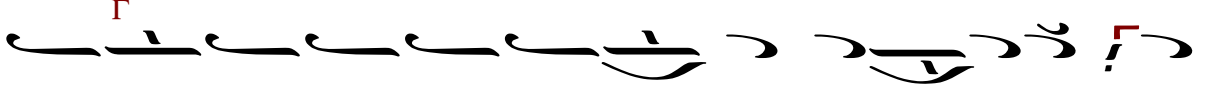
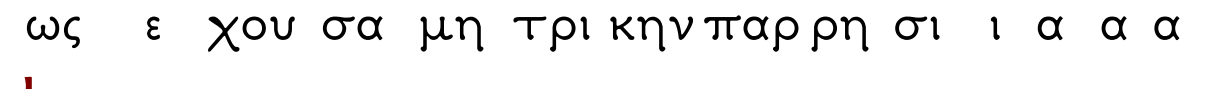

ω και κη ρυ τ τω και φ θ ε γ γ ο μ α ι

Ν Γ Ν
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ν Χ Γ Γ Χ Δ
Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ
 θε νε^ν και την ε μην κα τα σχουσαι καρ
 δι αν^κ κα τα τι τρω σκουσι βε λει των
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
 δι ωκτην και ρυστην Παναχραν τε^Γ
 Δι^Γ α α α σω ω ω σον^κ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
 τι παντες με τα Θε ον εις σε κατα φευ γο μεν^ν
 ως αρ ρηκτον τειχος και προ οστα σι αν^Γ
 Α^Γ α α χρα αν τε^κ η δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

 σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη στον ^ν
^Γ

 ως ε χου σα μη τρι κην πα ρρη σι ι α α α
^Λ

 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.
Ἦχος Δι

^Γ ^Μ ^Δ

^Δ Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα
^Β

^Δ ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε ^{6.} μη πα ρι της α μαρ τω
 λων δε η σεων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα στον ως
 α γα θε ^Δ εις την βο η θε ι αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ^{6.} τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπευ στον εις ι κε σι αν
^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^{ζ'} Θε ο
 το κε των τι μων των σε ^{6.}

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

^χ
⁶
^λ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B πα ση γε νε α και γε νε α (δίζ) ⁶
^λ

^χ
^Δ
^λ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Π Δ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι εν
πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

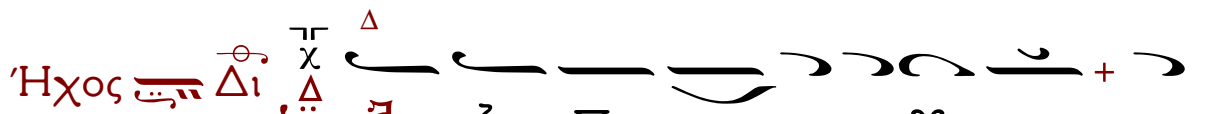

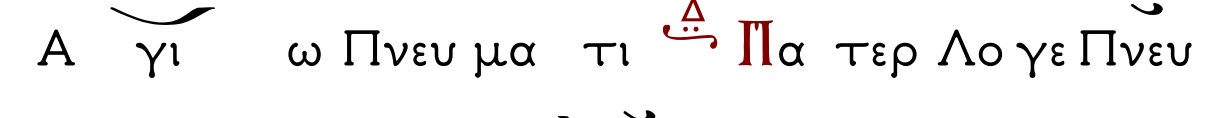

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὄνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα

πληθ^{ν'}των εμ^οων εγ κλη^Δματων

και νυν και αι και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην^Δ ταις της Θε ο το κου

πρε σβει αις Ε ε λε η μον^Δ ε ζα λει ψον τα

πληθ^{ν'}των εμ^οων εγ κλη^Δματων

ε λε η σον με ο Θε ος^Δ κα τα

το με γα ε λε ος σου^Δ και κα τα το

πληθ^οος των οι κτιρ^Δμων σου ε ζα λει ψον⁺

το α νο ομη^Δμα μου

Μη κα τα πι στευ^Δσης με αν θρω πι

νη προ στασι α^Δ Πα να γι α Δε σποι να

^Δ αλ ^Β λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου ⁶

^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου

δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα

τα ⁶ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ

σφυ γω ο α θλιος ⁶ παν το θεν πο λε μου

με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ

στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης

την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

⁶ Ἄτερα Θεοτοκία.

⁶ Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθενε Θε ε ο το κε

αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το δω

ρημα προς το συμφερον της αιτησε

ωωως

Μεταβολη των θλιβομεεεε

νων απαλλαγη των ασθενουντων υυ

παρχουσα Θεοτοκε Παρθενε σωζε

πολιν και λαον των πολεμουμενων η

η ειρηνη των χειμαζομενων η η γαλη

νη η μονη προστασια των πιστωω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ᾠχος πδ Νη

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Φω ση τε κου σα Θε ο το κε **σ**κο τι

σθεν τα με νυ κτι α μα ρ τη μα των **φ**ω τα

γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον

το κα θα ρ ον και α α μω ω μον **ι** να

^N
πο φωσε δο ζα ζω ^ν **δ**

^N
^ν **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

^ν
μας **δ**

^N
^ν **Γ** κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ **δ** και αν

τι λη ψις και καυχη μα Παρ θε νε ^ν **δ** γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πασης βο η θει ας ^Δ **δ**

α βο η θη των δυ υ να αμις ^Π ^Δ **δ** και ελ

^N
πις απηλπι σμε νων ^ν **δ**

^N
^ν **Δ** ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ **δ** και Α

γι ω Πνευμα τι ^ν **δ**

^N
^ν **Θ** λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ **δ** και καρ

δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω^γ α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των^Δ
αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος^Π και α
πει ρων σου θαυμα των^Ν
και νυ υν και α ει^Δ και εις τους αι
ω νας των αι ω νων αμην^Ν
βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου^Δ και ε
πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω^γ και δει
νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων^Δ
και πει ρα σμων με λυ τρω ωσαι^Π α
με τρη τω σου ε λε ει^Ν

ᾠδὴ η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Δι α σπλα γχνα ε λε ους σου Πα ρ θε

νε Δι μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι

δου μοι χει ρα βο η θει ας κα τα πο νου

με ε νω κα κω σε σι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

καὶ ᾠ εὐροσα ἀν με Ἀ γνη ᾠ και συμ φο ραι
του βι ου ᾠ και πει ρα σμοι με παν το θεν ε
κυ κλω σαν ᾠ αλ λα προ στη θι μοι ᾠ και αν
τι λα βου μου ᾠ τη κρα ται α σου σκε πη ᾠ
ᾠ Ἄ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ᾠ και Α
γι ω Πνευ μα τι ᾠ
ᾠ Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
να ᾠ εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ᾠ
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ᾠ
και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ᾠ

^N
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ωνων αμην^ν

^N
Χαι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι
ου χαι ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε^ν

χαι ρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος^{β λ}

χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη

τε ρων^Δ ω ρα ι σμα και κλε ος^Γ

ᾠδὴ θ'.
Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
η μας^Γ

^Γ ^Π ^Γ
Π ρο σ τι να κα τα φυ γω α λ λην Α γνη^Γ

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
 πορευθω ποιανδε εφευρωκαταφυγην
 ποιανθερμηναν τιληψιν ποιονεν
 ταις θλιψισι βοηθον εις σε μονην
 ελπιζω εις σε εμονην και χωμαι και ε
 πι σε θαρρωνκατεφυγον
 ημας περαγιαθεοτοκεσωωσον
 ουκ εστιν αριθμησασαιδυνα
 τον μεγαλειατασαθεο νυμφευτε και
 τον βυθον τον ανεξερευνητον εζει

πειν^Γων^Γ υ^Ν περ^Πνου^Δν^Π θ^Γα^Γ μα^Πτων^Δ σου^Π των^Γ τε
τε^Γ λε^Π σμε^Γ ε^Πνων^Δ δι^Π η^Γ νε^Π κως^Δ ρ^Πτοις^Γ πο^Π θ^Γω
σε^Δ τι^Π μω^Π σι^Δ και^Π πι^Γ ι^Π σται^Π προ^Π σκυ^Π νου^Π σιν^Δ
ως^Π α^Π λη^Π θ^Πη^Π Θε^Που^Π λο^Π χευ^Π τρι^Π αν^Δ
ρ^Π Δ^Πο^Π ζα^Π Πα^Π τρι^Π και^Π Υ^Πι^Π ω^Π και^Π Α^Π γι^Π ω
Π^Πνευ^Π μα^Π τι^Π ρ^Π
ρ^Π εν^Π υ^Π μνοι^Π σε^Πυ^Π χα^Π ρι^Π στοι^Πς^Π δο^Π ξο^Π λο^Π γω
ρ^Π και^Π γε^Π ραι^Π ρω^Π το^Π α^Π με^Π τρον^Π ε^Π λε^Π ος^Δ και^Π
τη^Πν^Π πολ^Π λην^Δ ρ^Πυ^Π να^Π μιν^Π σου^Π πα^Π σιν^Π ο^Π μο^Π λο^Π γω
ρ^Π και^Π τας^Π ευ^Π ερ^Π γε^Π σι^Π ας^Π σου^Δ ρ^Πας^Π υ^Π πε^Π ρε
κε^Π ε^Π νω^Π σας^Π εις^Π ε^Π με^Π ρ^Π κη^Π ρυ^Πτ^Π τω^Π με

γα λυ νω ^Δ ψυ χη η τε και καρ δι α και λο
 γι σμω και γλω σση παν το τε
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
 και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α και
 στε να γ μον α λλ αν τι λα βου μου ως α γα
 θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ να
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους Δε
 σπο του Θε ου Μη τηρ ει νε ευ σεις ε τι
 μονον προς την ε μην οι κτραν τα πει νω σιν

Μεγαλυνάρια. ^Γ ^Ν
δλ Ἄ ξι ον ε στινως α λη θως ^Δ
^Γ ^Ν ^Γ
μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ
^Ν
ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ και
^Γ ^Π
Μη τε ρα του Θε ου ημων δλ την τι μι ω
^Γ ^Π
τε ραν των Χε ρου βιμ δλ και εν δο ζο τε ραν
^Γ ^Π
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ δλ την α δι α
^Γ ^Π
φθο ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν δλ την ον
^Γ
τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν δλ

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
 σμου γε νου με σι τρια

Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οικτει ρη ησαι η μας

Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

05-08-2023 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ᾠ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

την σε πτην ᾠ την ι στο ρη θει σαν υ πο
του Α πο στο λου ᾠ Λου κα ι ε ρω τα α
του ᾠ την Ο δη γη ητρι αν ᾠ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠ Πα σαι των Α γ γε λων αι στρα τι αι ᾠ
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
δε κας ᾠ οι Α γι οι Παν τες με τα της
Θε ο το κου ᾠ ποι η σα τε πρε σβει ει αν ᾠ
εις το σω θη ναι η μα α α ας ᾠ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταηχοῦστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γὰ

Χ^N ἦ ἄ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
ω ω ν^N δ^γ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε^γ ἦ
Γεθ^Π ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω δ^N κη δευ^Γ
σα τε μου ου το σω ω μα^γ ἦ και συ⁺
Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα^γ ἦ
ἦ^M Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν^N δ^γ
των θλι βο με νων η η χα ρα^γ ἦ χρι στι
α νων η προ στα α τι ι ι ις^N Παρ θε νε^Γ
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου^γ ἦ αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων ^{Μ Γ Π Ν}

^Γ και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω ^{Γ Ν γ}

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον ^{Π Ν Γ} μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ^{Ν Γ γ} ε νω

πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων ^{Ν Γ} πα ρα

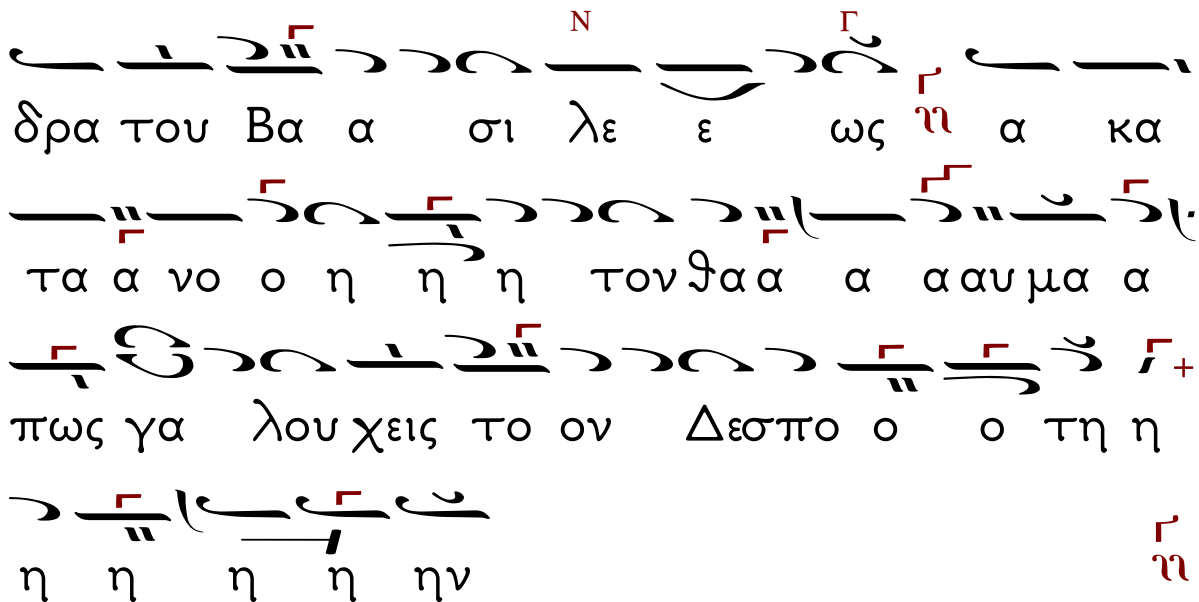
κα α λω ω σε ε ε Πα ρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει ^{Γ Π Ν}

^Γ χρυ σο πλο κω τα τε πυ υ ρ γε ε ε ε ^{Γ Ν γ}

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ ^{Π Ν Γ} η

λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε ^{Ν Γ γ} κα θε

Ὁ Ἰερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.